

449485, Hrichová

Úkol č. 5:

HYPOLEPTICALLY není slovo: Summary of Jan Assmann's Essay Collective Memory and Cultural Identity

Aneb tímto se omlouvám Pierru Bordieu, že jsem kdy řekla, že jeho texty jsou nečitelné

Jan Assmann vychází z poznatků Maurice Halbwachse a Abyho Warburgha, ti nezávisle na sobě vymezili termín kolektivní paměť vůči jungiánskému biologickému pojetí stejného konceptu, a naopak tvrdí, že jde o fenomén kulturní. Assmann rozděluje kolektivní paměť na komunikativní paměť, kterou tvoří každodenní komunikace v mezích pravidel definovaných společenskými konvencemi, a kulturní paměť, která vzniká vícegeneračním procesem sebedefinice určité sociální skupiny. Funkcí kulturní paměti je sebedefinice sociální skupiny v delším časovém rozmezí. Kulturní paměť podléhá své vlastní temporalitě – čas chápe prostřednictvím fixních bodů, které určují historické události, kterým zkoumaná společnost přiřadila význam. Kulturní paměť Assmann chce Assmann popsat jako průsek paměti, kultury a společnosti. Svůj přístup k této metodě popisuje na sedmi aspektech kulturní paměti. Definici identity, rekonstrukce významů, formace, organizace, obligace a reflexivita. Sociální skupina má jedinečné hodnoty, které jsou společné členům skupiny, ale také její členy oddělují od ostatních společenských skupin. Sdílené hodnoty, které jsou do určité míry závislé na daném časo-prostorovém úseku historie mohou být objektivizovány, a stát se tak historickými artefakty. Texty, které kultura vytváří jsou hierarchizované podle významu pro kánon kultury, a jejich význam je čitelný pro další generace společnosti i po mnoho století, ale může dojít i k aktualizaci významu. Assman nahlíží na pojem kulturní paměť jako metodologický přístup, který pomůže popsat společnost a texty, které vytváří tak, že na takové artefakty lze pohlížet skrze dekonstrukci sebeobrazu dané společnosti, reprezentovaného právě zkoumanými výtvyry.